

Regeringens proposition till Riksdagen om godkännande av det protokoll som lämnats om ändring av den europeiska konventionen om television över gränserna samt till lag om ikraftträdande av det protokoll som lämnats om ändring av den europeiska konventionen om television över gränserna.

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL:

I propositionen föreslås att riksdagen skall godkänna det protokoll (nedan ändringsprotokollet) som ändrar den europeiska konventionen om television över gränserna (FördrS 87/1994), nedan konventionen, vilket Europarådets ministerkommitté har godkänt i Strasbourg den 9 september 1998 (CM (98) 93).

Syftet med ändringen av konventionen är att skapa ett konsekvent sätt att nalkas mellan konventionen och Europaparlamentets och Rådets direktiv 97/36/EG av den 19 juni 1997, varigenom rådets direktiv 89/552/EEG om en harmonisering av medlemsstaternas lagar, förordningar och administrativa bestämmelser angående televisionsverksamhet (televisiondirektiv) ändras.

Televisiondirektivets bestämmelser har bringats i kraft nationellt genom lagen om

televisions- och radioverksamhet (744/1998), som trätt i kraft den 1 januari 1999.

Ändringsprotokollet träder i kraft om två år från den dag det har öppnats för undertecknande, om ej part i konventionen har meddelat Europarådets generalsekreterare att parten motsätter sig ändringsprotokollets ikraftträdande. Om avtalsparten meddelar Europarådets generalsekreterare att parten motsätter sig ett automatiskt ikraftträdande av ändringsprotokollet, träder ändringsprotokollet i kraft först då den part i konventionen vilken har meddelat att denne motsätter sig protokollet har deponerat godkännandeinstrumentet hos generalsekreteraren.

För Finlands del skulle ikraftträdandet av ändringsprotokollet och lagen stiftas genom förordning av republikens president.

ALLMÄNNA MOTIVERINGAR

1. Nuläget och föreslagna förändringar

Den europeiska konventionen om television över gränserna trädde i kraft den 1 maj 1993. Finland deponerade godkännandeinstrumentet angående konventionen hos Europarådets generalsekreterare den 18 augusti 1994. Således trädde konventionen för Finlands del i kraft den 1 december 1994 i enlighet med dess artikel 29.

Konventionens syfte är att främja och reglera den gränsöverskridande televisionssändningsverksamheten av de länder som förbundit sig till konventionen. Konventionen gäller programtjänster som är

föremål för sändning. Syftet är att mellan parterna underlätta sändning över gränserna och återutsändning av TV-programtjänster. Den innehåller föreskrifter som avsetts som minimivillkor bl.a. om programverksamhet, reklam, sponsring och skydd av enskilda personers rättigheter. Återutsändning av gränsöverskridande televisionssändningar av länder som är parter i denna konvention får inte förbjudas, om de program som skall sändas fyller konventionens villkor.

Enligt konventionens artikel 28 skall ingenting hindra parterna att tillämpa striktare eller mera detaljerade regler på programtjänster som sänds på det sätt som avses i konventionens artikel 3 av de enheter som ingår i en parts jurisdiktion eller på

teknisk väg inom en parts jurisdiktion än de som ingår i konventionen.

Samtidigt med beredningen av Europarådets konvention, beredde Europeiska gemenskapen ett motsvarande och i en viss mån också konkurrerande direktiv om televisionsverksamhet, vilket trädde i kraft den 3 oktober 1989 (Rådets direktiv 89/552/EEG om en harmonisering av medlemsstaternas lagar, förordningar och administrativa bestämmelser angående televisionsverksamhet). Genom EES-fördraget blev direktivet också bindande för Finland den 1 januari 1994. Det med tanke på Finland, centrala innehållet i Europeiska gemenskapens televisionsdirektiv och Europarådets konvention är detsamma. Skillnaderna mellan dessa regleringsverktyg är närmast principiella. Direktivet strävar efter att harmonisera medlemsländernas rundradiolagstiftning, medan konventionen endast försöker fastställa vissa minimivillkor för gränsöverskridande televisionssändningar. Direktivet har därutöver en kraftigare betoning av konkurrens- och handelspolitik än konventionen, som för sin del har en kulturpolitisk betoning. Ingenting föreskriften tar upp de rättigheter och skyldigheter som gäller staternas eller deras myndigheters organisering av televisionsverksamheten, beviljande av koncession, programpolitik eller televisionsverksamhetens finansiering. De behandlar ej heller frågor om upphovsrätt. Televisionsdirektivet ändrades genom Europaparlamentets och Rådets direktiv 97/36/EG av den 30 juni 1997.

Den ständiga kommittén som tillsattes år 1993 med stöd av konventionens artikel 20 har allt sedan den inrättades följt med de åtgärder som parterna i konventionen har vidtagit för att följa konventionen samt deltagit i den debatt som förts om problemen kring det nationella ikraftbringandet av konventionen. Den ständiga kommittén har därutöver följt med den ekonomiska,

teknologiska och politiska utvecklingen. Kommittén har i synnerhet fäst uppmärksamhet på det faktum att en ändring av televisionsdirektivet också kräver en ändring av konventionen.

För att konsekvensen mellan det ändrade televisionsdirektivet och konventionen skall bevaras med tanke på både parterna i konventionen och rättsintressena för dem som idkar gränsöverskridande televisionssändningsverksamhet, har Europarådets ministerkommitté den 9 september 1998 godkänt ett protokoll om ändring av den europeiska konventionen om television över gränserna och öppnat det för att godkännas av avtalsparterna i konventionen.

Efter de ändringar och tillägg som gjorts i konventionen genom ändringsprotokollet motsvarar den till sitt innehåll televisionsdirektivet.

2. Propositionens effekter

Propositionen har ingen effekt på statsbudgeten. Propositionen har inga direkta ekonomiska effekter som hänför sig till medborgarna. Propositionen har inte heller några effekter på organisationen eller personalen.

3. Beredningen av ärendet

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid kommunikationsministeriet. Finlands rättssystem förutsätter, att den nationella lagstiftningen skall harmoniseras med bestämmelserna i det protokoll genom vilket konventionen ändras också till den del som detta inte redan förutsätts av televisionsdirektivet. Lagen om ändring av lagen om televisions- och radioverksamhet (490/2002) trädde i kraft den 1 juli 2002. Efter ändringen är den nationella lagstiftningen harmoniserad med ändringsprotokollets bestämmelser.

DETALJERADE MOTIVERINGAR

1. Innehåll i protokollet om ändrande av konventionen

I ändringsprotokollets inledning konstateras att efter år 1989 antalet medlemmar i Europarådet har ökat, en betydlig teknisk och

ekonomisk utveckling inom televisionssändningarna har skett samt nya informationstjänster har utvecklats. Utvecklingen ovan samt den ändring i televisionsdirektivet som gjordes år 1997 förutsätter att konventionen ändras.

Artikel 1. Ordet "jurisdiction" skall ersättas med ordet "compétence" i artikel 8, stycke 1 och artikel 16, stycke 2a i den franska texten.

Artikel 2. Ordet "advertisements" skall ersättas med ordet "advertising" i artikel 15, styckena 3 och 4 i den engelska texten .

Artikel 3. "Programföretag" (broadcaster)" i artikel 2, punkt c skall ersättas med följande: "c. Programföretag (broadcaster) avser den fysiska eller juridiska person som har det redaktionella ansvaret för sammansättningen av programtjänster för mottagning av allmänheten och som sänder ut dem själv eller låter sända ut dem i sin helhet och oförändrade genom tredje part".

Artikel 4. Definitionen för "reklam" i artikel 2, punkt f skall ändras med följande: "f. Reklam avser varje form av sänt meddelande mot betalning eller liknande ersättning eller för egen säljfrämjande verksamhet, som avser att förbättra försäljning, köp eller hyra av produkt eller tjänst, att främja en sak eller idé eller att åstadkomma någon annan effekt som åstundas av annonsören eller av programföretaget självt";

Trots att främjande av egen försäljning har behandlats i den rapport som förklarar den ursprungliga konventionen, ansåg den ständiga kommittén, som svarar för att konventionen tillämpas, det vara nödvändigt att också främjande av egen försäljning skulle ingå i reklamens definition, eftersom det med tanke på information av kommande program kan vara svårt att dra en gräns mellan information till allmänheten och programföretagets egen säljfrämjande verksamhet.

Artikel 5. I artikel 2 skall en ny punkt g läggas till, i vilket köp-TV preciseras. Med köp-TV avses TV-sändningar av direkta erbjudanden till allmänheten med avseende på att mot betalning tillhandahålla varor eller tjänster, inklusive fast egendom, rättigheter och förpliktelser. Syftet med tillägget är att göra konventionens och televisionsdirektivets föreskrifter om köp-TV och reklam konsekventa.

Artikel 6. Artikel 2, punkt g skall ändras till artikel 2, punkt h. Punkten innehåller definitionen för sponsring, vilken motsvarar konventionens definition.

Artikel 7. Genom artikelns föreskrifter ändras konventionens artikel 5. I artikeln stadgas om de sändande parternas skyldigheter. Dess syfte är att försäkra att konventionens villkor följs i fråga om programtjänster som sänds

på de sätt som preciseras i konventionen. I artikeln behandlas ej frågan om vilken avtalsstats nationella lagstiftning som skall tillämpas i fall där konventionen inte ger föreskrifter. P.g.a. ordalydelsen i konventionens artikel 28 är det klart att föreskrifterna i denna artikel inte hindrar avtalsparterna från att tillämpa striktare eller mera detaljerade regler på programtjänster som sänds på det sätt som avses i konventionens artikel 3 av de enheter som ingår i en parts jurisdiktion eller på teknisk väg inom en parts jurisdiktion än de som ingår i konventionen. Avtalsstaten får dock inte hänvisa till sådana striktare eller mera detaljerade regler i syfte att inom dess område hindra återsändning av sådana programtjänster som sänds av enheter som ingår i den andra partens jurisdiktion eller på teknisk väg inom avtalsstatens jurisdiktion och som är i enlighet med konventionens villkor.

I artikelns stycke 1 stadgas om skyldigheten för de i stycke 2 avsedda sändande parterna att säkerställa att alla programtjänster som sänds av programföretag inom deras jurisdiktion följer villkoren i konventionen. Genom artikelns stycke 1 påverkas inte programföretagets skyldigheter och självständighet gällande programmenas innehåll. Avtalsstaterna kan själva bestämma om de metoder, med vilka skyldigheterna i stycket uppfylls med beaktande av varje avtalsstats bestämmelser i grundlagen, lagstiftningen eller på lägre nivå.

Artikelns stycke 2 innehåller definitionen för programföretagen inom avtalsstatens jurisdiktion. Dyliga programföretag kan anses vara sådana fysiska eller juridiska personer, som antingen är etablerade i avtalsstaten enligt det sätt som beskrivs i konventionens artikel 5, stycke 3 eller på vilka stycke 4 i samma artikel kan tillämpas. Föreskriftens syfte är att i mån av möjlighet hindra allt slags kringgående av konventionens föreskrifter. I fall frågan om huruvida detta tillhör avtalsstatens jurisdiktion inte kan preciseras i enlighet med den etableringsprincip, som framförs i stycke 3, finns det en kompletterande föreskrift i stycke 2 om definitionen av ingående i avtalsstatens jurisdiktion.

I artikelns stycke 3 preciseras de grunder, enligt vilka programföretaget anses vara etablerat i avtalsstaten. Föreskriftens syfte är att avtalsstatens jurisdiktion omfattar de

programföretag som fattar de redaktionella besluten beträffande sändningarna i ifrågavarande avtalsstat med beaktande av att sådan verksamhet också kan idkas på flera avtalsstaters område.

I de vanligaste fallen, där programföretagets huvudkontor ligger i en avtalsstat och redaktionella beslut angående sändningarna fattas i samma avtalsstat, kan frågan om ingående i avtalsstatens jurisdiktion lätt avgöras. Artikelns stycke 3 har därutöver föreskrifter för sådana fall, där verksamheten av programföretaget inte entydigt hänför sig till endast en avtalsstat. Därutöver har stycke 3 en föreskrift i syfte att avgöra de behörighetsfrågor som eventuellt uppkommer genom att televisionsdirektivet och konventionen samtidigt tillämpas.

Om etableringen av programföretaget inte kan avgöras med hjälp av föreskrifterna i artikelns stycke 3, har samma artikels stycke 4 kompletterande föreskrifter för att fastställa ingåendet i avtalsstatens jurisdiktion.

I artikelns stycke 5 konstateras det att den ständiga kommittén skall avgöra den sändande parten, om frågan inte kan avgöras utgående från artikelns stycke 4.

I artikelns stycke 6 konstateras det att konventionen inte tillämpas på televisionssändningar som är avsedda uteslutande för mottagning i tredje länder eller som inte tas emot direkt eller indirekt av allmänheten i en eller flera avtalsstater.

Artikel 8. Artikelns innehåller föreskrifter om rätt till genmäle. Till sitt innehåll motsvarar föreskriften i stort sett innehållet i konventionens artikel 8. Den sändande parten skall se till att alla fysiska och juridiska personer, oberoende av nationalitet eller boningsort, har tillfälle till genmäle eller till annat motsvarande rättsligt eller administrativt medel för erhållande av rättsskydd för program som sänds av programföretag, vilka hänför sig till den sändande partens jurisdiktion i den bemärkelse som avses i artikel 5.

Artikelns stycke 2 motsvarar till sitt innehåll i stort sett konventionens tidigare text. Där konstateras det att namnet på det programföretag eller programtjänst, som svarar för programservicen på det sätt som avses i artikeln, skall anges i programservicen på lämpligt sätt med jämna mellanrum. Föreskriften motsvarar gällande praxis.

Artikel 9. Genom föreskriften ersätts

konventionens artikel 9. Artikelns gäller allmänhetens rätt att få information om evenemang som är av stort intresse. Syftet är att undvika att allmänhetens rätt till information undermineras t.ex. i sådana fall där sändningsrätten för ett visst evenemang med ensamrätt har beviljats ett sådant programföretag som verkar i en annan stat än där själva evenemanget äger rum. Med ett evenemang som är av stort intresse för allmänheten kan avses vilket som helst politiskt evenemang, socialt evenemang, kultur- eller idrottsevenemang, som ett eller flera programföretag i en annan avtalsstat anser vara av stort intresse för allmänheten i en eller flera avtalsstater.

Artikelns syfte är därutöver att garantera mångformigheten av informationskällorna vid television över gränserna genom att säkerställa allmänhetens rätt att följa med viktiga evenemang.

Artikel 10. I konventionen tillfogas en ny artikel 9a som gäller allmänhetens rätt att följa med betydande offentliga evenemang. Som ett sådant viktigt evenemang kan betraktas t.ex. de olympiska spelen. Enligt artikeln kan varje part vidta åtgärder för att säkerställa att programföretag inom dess jurisdiktion inte med ensamrätt sänder evenemang, som av ifrågavarande part anses vara av särskild vikt för samhället, på ett sådant sätt att en väsentlig del av allmänheten i avtalsstaten utestängs från möjligheten att följa med sådana evenemang genom direktsändning eller bandad sändning avgiftsfritt. Ifrågavarande part kan göra upp en förteckning över de evenemang som skall förmedlas på det sätt att en betydande del av ifrågavarande lands allmänhet kan följa med dessa evenemang i en fritt mottagbar form. Artikelns ålägger avtalsparterna att också se till att de aktörer som ingår i deras jurisdiktion följer de förteckningar som de andra avtalsparterna gjort upp.

Den ständiga kommittén ger en gång om året ut en förteckning över de betydande evenemang som avtalsparterna har meddelat och listat. För att undvika skillnader mellan tillämpandet av denna artikel i konventionen och televisionsdirektivet, gör den ständiga kommittén därutöver upp riktlinjer som kompletterar kraven i denna artikel och vilka skall antagas skilt för sig med tre fjärdedels majoritet av medlemmarna.

Syftet med artikeln är att trygga en omfattande synlighet för nationellt betydande

evenemang i varje enskild medlemsstat på de avgiftsfria kanalerna.

Artikelns föreskrift har på nationell nivå bringats i kraft genom lagen om ändring av lagen om televisions- och radioverksamhet (490/2002) som trätt i kraft den 1 juli 2002. I lagens 20 § stadgas om utövande av ensamrätt.

Artikel 11. Genom artikeln ersätts artikel 10, stycke 1. Artikeln innehåller föreskrifter om konventionens kulturmässiga mål. Enligt ändringen skall varje avtalspart i mån av möjlighet och på lämpligt sätt se till att programföretag inom dess jurisdiktion reserverar en övervägande del av sin sändningstid för europeisk produktion, vari dock inte inräknas den tid som reserverats för köp-TV, utöver de program (nyheter, sportevenemang, underhållningsprogram av tävlingskaraktär, reklam, text-tv-sändningar) som uppräknats i konventionen.

Artikel 12. Genom artikeln ersätts artikel 10, stycke 4. Syftet med föreskriften är att garantera att programföretag inom avtalsstatens jurisdiktion följer de sändningstider för filmverk som avtalats med innehavarna av rättigheterna.

Artikel 13. Genom artikeln tillfogas en ny artikel 10a som gäller kommunikationens mångformighet. Med beaktande av betydelsen av kommunikationens mångformighet med tanke på yttrandefriheten och friheten att ta emot information, såsom det framhålls i ministerkommitténs deklaration om yttrandefrihet och friheten att mottaga information av den 29 april 1982, fastställs programföretagets skyldighet att upprätthålla kommunikationens mångformighet helt allmänt i artikeln utan att det dock ställs någon specifik skyldighet för dem.

Artikel 14. Genom ändringen ersätts rubriken till konventionens III kapitel enligt följande: "Reklam och köp-TV".

Artikel 15. Genom artikeln ersätts artikel 11. Genom ändringen fogas, förutom reklamer, också köp-TV till regleringen. Därutöver har ett nytt stycke 4 fogats till artikeln, enligt vilket köp-TV inte får uppmana minderåriga att ingå avtal om köp eller förhyrning av varor och tjänster.

Artikel 16. Genom artikeln ersätts artikel 12 om reklamernas längd. I den nya artikeln stadgas om andelen köp-TV, reklamslag och andra former av reklam i den dagliga sändningstiden. Syftet med artikeln är att

garantera att den tid som reserverats för köp-TV, reklamslag och andra former av reklam inte är orimligt lång eller minskar televisionens betydelse som ett medel för information, utbildning, social och kulturell utveckling.

Artikel 17. Genom artikeln ersätts artikel 13. I artikeln fogas också köp-TV till reglering av form och presentation för reklam.

Artikel 18. Genom artikeln ersätts artikel 14. I artikeln fogas också köp-TV till regleringen av inplacering av reklam.

Artikel 19. Genom artikeln ersätts rubriken av artikel 15, stycke 1 och stycke 2, punkt a. Genom ändringen fogas ordet "köp-TV" till artikelns rubrik. Artikelns föreskrifter om tobaksvaror och alkoholdrycker skall gälla också för köp-TV.

Artikel 20. Genom artikeln ersätts artikel 15, stycke 2, punkt b - e i den franska texten.

Artikel 21. Genom artikeln fogas till artikel 15 ett nytt stycke 5, enligt vilket köp-TV som gäller medicinska produkter och medicinsk behandling är förbjudna. Det som avses med medicinsk behandling skall tolkas enligt varje avtalsparts gällande föreskrifter.

Artikel 22. Genom artikeln ersätts artikel 16. Genom artikeln fogas, förutom reklamer som hänför sig till speciellt en avtalsstat, också köp-TV till regleringen.

Artikel 23. Genom artikeln ersätts artikel 18, stycke 1. Genom ändringen fogas till regleringen av förbjuden sponsring också sådana fysiska och juridiska personer, vilkas huvudsakliga verksamhet är tillverkning eller försäljning av produkter eller tillhandahållande av tjänster för vilka köp-TV är förbjuden i konventionens artikel 15.

Artikel 24. Genom artikeln fogas till artikel 18 ett nytt stycke 2, med vilket avsikten är att garantera att man inte kringgår det uttryckliga förbudet i artikel 15, stycke 3 att göra reklam för sådana medicinska produkter som erhålls endast med recept och för sådana medicinska behandlingar som är tillgängliga endast efter läkarordination.

Artikel 25. Genom artikeln ändras artikel 18, stycke 2 till stycke 3.

Artikel 26. Genom artikeln tillfogas ett nytt kapitel IVa, i vilket programtjänster som enbart reserverats för egen säljfrämjande verksamhet eller köp-TV regleras. Enligt artikel 18a, stycke 1 skall bestämmelserna i konventionen tillämpas i tillämpliga delar på programtjänster som reserverats enbart för egen säljfrämjande verksamhet. På dessa

programtjänster tillämpas i tillämpliga delar konventionens föreskrifter, förutom artiklarna 9 och 10, vilka inte tillämpas, eftersom de gäller televisionsprogram som inte i sig kan sändas i sådana typer av programtjänster. Enligt artikelns stycke 2 är annan reklam i dessa programtjänster tillåten på de villkor som bestäms i artikel 12, styckena 1 och 2.

Enligt den nya artikeln 18b, stycke 1 tillämpas konventionens bestämmelser endast på programtjänster som reserverats för köp-TV. Enligt artikelns stycke 2 är annan reklam i dessa programtjänster tillåten med begränsningar bestämda enligt artikel 12, stycke 1. Konventionens artikel 12, stycke 2 tillämpas dock inte.

Artikel 27. Genom ändringen avlägsnas sista meningen i artikel 20, stycke 4 och ersätts artikel 20, stycke 7. Om ej annat bestäms på annat håll, skall besluten av den ständiga kommittén fattas med en majoritet av tre fjärdedelar av de närvarande medlemmarna. Föreskriftens syfte är att säkerställa att den ständiga kommitténs beslut representerar medlemmarnas uppfattningar.

Artikel 28. Genom ändringen fogas till artikel 21 en ny punkt f, enligt vilken den ständiga kommittén kan avge yttranden om missbruk av rättigheterna med stöd av artikel 24a, stycke 2, punkt c. Därutöver fogas till artikeln ett nytt stycke 2, där den ständiga kommitténs uppgifter, som med stöd av artikel 9a tillhör den, fastställs.

Artikel 29. Genom ändringen fogas till artikel 23 de nya styckena 5 och 6. Syftet är att göra ikraftträdandet av ändringarna snabbare så att alla avtalsparter dock har kvar möjligheten att godkänna ändringen.

Artikel 30. Genom ändringen fogas en ny artikel 24a, som gäller påstådda kränkningar av rättigheterna enligt konventionen. Artikeln ger föreskrifter om förfarande vid kränkning av sådana rättigheter. Om avtalsparterna inte når ett avgörande, kan ärendet hänskjutas till den ständiga kommittén. Ärendet kan enligt konventionens artikel 26, stycke 2 och konventionens bilaga ännu hänskjutas till skiljeförfarande, om den ständiga kommittén har konstaterat en kränkning av rättigheterna och den part som ålagts vidta åtgärder inte har vidtagit dessa åtgärder inom sex månader.

Artikeln tillämpas inte på avtalsparter som är medlem i Europeiska gemenskaperna.

Artikel 31. Genom ändringen ersätts artikel 28 så, att dess nya ordalydelse motsvarar den terminologi som används i konventionen.

Artikel 32. Genom ändringen ersätts artikel 32, stycke 1. I artikeln fastställs avtalspartens möjlighet att göra en reservation om programtjänster som innehåller reklamer för alkoholdrycker. Inga andra reservationer kan göras.

Artikel 33. I artikeln räknas upp de artiklar i konventionen, där orden "Europeiska ekonomiska gemenskapen" har använts och konstateras, att de ersätts med orden "Europeiska gemenskapen".

Artikel 34. Ändringsprotokollet är öppet för godkännande av parterna i konventionen. Inga reservationer får göras i det.

Artikel 35. Artikeln innehåller en föreskrift om ikraftträdande.

Artikel 36. Artikeln har en föreskrift om skyldigheten av Europarådets generalsekreterare att meddela rådets medlemsstater, andra parter i konventionen och Europeiska gemenskapen bl.a. om deponering av godkännandeinstrument.

2. Lagpropositionens motiveringar

Lagen om ikraftträdande av de bestämmelser i det protokoll som ändrar den europeiska konventionen om television över gränserna, vilka ingår i lagstiftningen.

1 §. Lagens 1 § innehåller en vanlig föreskrift i en blankettlag, genom vilken de bestämmelser i det protokoll som ändrar den europeiska konventionen om television över gränserna, vilka ingår i lagstiftningen, bringas i kraft genom lag.

2 §. Lagen föreslås träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av republikens president.

3. Ikraftträdande

Ändringsprotokollet träder i kraft den första dagen följande månad efter det att den sista parten i konventionen har deponerat sitt godkännandeinstrument hos Europarådets generalsekreterare. Ändringsprotokollet träder dock i kraft inom två år från den dag då det öppnats för undertecknande, om ej part har meddelat Europarådets generalsekreterare att den motsätter sig ikraftträdandet av ändringsprotokollet. Om anmälan om att någon motsätter sig ikraftträdandet har

lämnats, träder ändringsprotokollet i kraft den första dagen följande månad efter det att den part som meddelat att den motsätter sig ikraftträdandet har deponerat sitt godkännandeinstrument hos Europarådets generalsekreterare. Enligt meddelande av Europarådets sekretariat daterat den 25 februari 2002 har protokollet som ändrar konventionen trätt i kraft både på internationell nivå och för Finlands del den 1 mars 2002 efter att Frankrike den 5 februari 2002 meddelat sig kunna godkänna ändringsprotokollet.

Det föreslås att lagförslaget som ingår i propositionen träder i kraft så snart som möjligt efter det att det har blivit godkänt av riksdagen och stadfäst av republikens president.

4. Nödvändigheten av riksdagens godkännande

Enligt 94 § 1 moment grundlagen godkänner riksdagen sådana statsfördrag och andra internationella förpliktelser som innehåller sådana bestämmelser som hör till området för lagstiftning. Enligt riksdagens grundlagsutskott skall en bestämmelse i ett statsfördrag räknas såsom hörande till

lagstiftningens område bland annat, ifall det finns gällande lagstadganden i det ärende som bestämmelsen anger, oberoende av om bestämmelsen strider mot eller överensstämmer med en i Finland given bestämmelse eller om frågan, enligt i Finland rådande uppfattning, skall stadgas genom lag (GrUtsk 11/2000 rd och GrUtsk12/2000 rd). Konventionen gäller verksamhet som i Finland har reglerats på nivå av lag. Stadganden som gäller konventionens område finns bl.a. i lagen om televisions- och radioverksamhet (744/1998) jämte ändringar samt lagen om Rundradion Ab (1380/1993) jämte ändringar. Ändringsprotokollet innehåller stadganden som nationellt har bringats i kraft i samband med att televisionsdirektivet trätt i kraft på nationell nivå.

Med stöd av vad som ovan anförts och enligt 94 § grundlagen föreslås, att Riksdagen godkänner det i Strasbourg den 9 september 1998 godkända protokollet om ändring av den europeiska konventionen om television över gränserna.

Eftersom ändringsprotokollet innehåller bestämmelser som ingår i lagstiftningen föreläggs riksdagen samtidigt följande lagförslag:

*Bilaga
Lagförslagen*

Lag

om ikraftträdande av det protokoll som ändrar den europeiska konventionen om television över gränserna

Enligt riksdagens beslut stadgas:

1 § som lag sådana som Finland förbundet sig att följa.

Bestämmelserna i protokollet om ändring av konventionen om television över gränserna, som godkänts i Strasbourg den 9 september 1998, vilka ingår i lagstiftningen är gällande

2 § Om ikraftträdande av denna lag stadgas genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 1 November 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Kommunikationsminister *Kimmo Sasi*